

til Trods for al den Modstand og Mistillid, der er viist imod det, har tilbagelagt en god Kampagne med et Produkt, der ikke alene i sig selv var godt, men ogsaa betegnede en rimelig Udsigt til, at det kunde betale Arbeidet, da kunde man være sikker paa, at der her er en Bøi, ad hvilken den danske Stat gjerne vil, og jeg kan ogsaa sige til: bør, komme Tilstanden til Hjælp. Gjennem Undersøgelsen maatte det tillige bringes til at være klart, om Sukkerdyrkingen virkelig lader sig forbedre, og om der er Foranstaltninger, som maa træffes paa St. Croix for at hæve den, om der ikke ved Anlægget af vort Fællessukkerkøjeri, som vi nu have derovre, er begaaet nogle principielle Feiltagelser, som Månge paaftaa, og om andre Midler kunne vælges. Naar saa Resultatet forelaa af en saadan Undersøgelse, foretaget ikke af en ny af Rigsdagen indsat Autoritet, men ved Regjeringens Disposition, da vilde ogsaa for os Diebliffet kunne være kommet til at gribe alvorligt ind. Med Hensyn til Orlogsmanden, hvis Nærværelse ved Den er bleven betegnet som særlig ønskelig, forekommer det mig, at den ærede Ordfører gjorde dette til Gjenstand for en Spot, som denne Sag ikke fortjener. Jeg har ikke modtaget det Indtryk af Gouvenementets Udtalelser, som efter den ærede Ordførers Fremstilling havde været det Væsentlige, nemlig at man maatte have Orlogsmanden for at kunne beskytte St. Croix mod et Angreb fra Sidsiden. Jeg har ikke opfattet de Udtalelser, der ere komne til Udvalgets Kundskab, paa en saadan Maade, som om den kunde berettigede til den Tro, at Gouvenementet havde ladet sig „mystificere“. Ivertimod har jeg fundet, at de Betragtninger, som Gouvenementet har gjort gjældende til Fordel for at have en Orlogsmænd stationeret derude hele Aaret eller dog en væsentlig Del deraf, maa siges at være i det Hele forstandige og sunde, og at der bør tillægges dem al Vægt. Hovedbetragtningen maa naturligvis Dens egen Sikkerhed være, og det synes mig der indlysende for Enhver, at det maa spille en meget stor Rolle for en saadan Befolkning som den sorte paa St. Croix og St. Thomas, om der i dens Nærhed findes en Orlogsmænd med en om end ikke talrig, saa dog vel disciplineret Besætning, der er istand til i ethvert givet Diebliff at anvende den nyeste Tids Krigsredskaber mod dem og derved overvinde deres Modstand i et Nu, eller om det hele Forsvar, som Den har, bestaar af nogle Landsoldater, halvt demoraliserede af det varme Klima, splittede ad, ikke vante til nogen egentlig Øvelse i Marken og derfor let givne til Pris for den Forvirring, der kan indtræde ved en pludselig Bevægelse. Derfor synes det mig saa naturligt, at man i Vestindien erkjender, at en Orlogsmænds Nærværelse maa udgøre en meget betydelig moralsk Indflydelse paa hele Dens Befolkning og derfor til Nytte ved at kunne holde de militære Udgifter indenfor en

Grænse, som de ellers maatte overstride. Gouvenementet har imidlertid ved Siden deraf gjort en anden Betragtning gjældende, og den forekommer mig at have ikke mindre Vægt, nemlig den, at det lille Stykke Danmark, som nu ligger derude i Vestindien — ikke et udsømmet Stykke, saaledes som Island kaldes, men et erhvervet Stykke, hvorover Dannebrog vaier — er udsat for saadanne Tryk af de store og magtige Lande, som have Besiddelser rundt omkring, at mere end een Gang maa baade Flaget og Vindigheden taale Ydmygelses, som man ikke burde være udsat for, netop fordi en Orlogsmænd ikke har været derude. Det er den anden Betragtning, som Gouvenementet gjør gjældende og det forekommer mig, at det ogsaa deri har havt fuldeligen Ret. Det er nødvendigt for at værne om den danske Statshøjhed derude, at den har sin synlige Repræsentant i en saadan Orlogsmænd. Vi have ønsket, at vi kunde have faaet dette til at foreligge allerede ved denne Leilighed og have derfor foreslået et Endringsforslag om Bevilling til en Orlogsmænd. Det vil erindres, at Sagen var for paa Finantsloven, idet der var begjæret det fornødne Beløb til, at Skonnerten „Diana“ kunde gaa ud til Vestindien og afløse Korvetten „Dagmar“, naar dennes Togt var tilende, og blive derude Resten af Aaret. Skulde jeg have nogen Indvending at gjøre mod dette Forslag, var det den, at det var et meget lille Fartøi at sende til Vestindien; Besætningen var svag, Skibet lille, og det syntes mig hensigtsmæssigere at vælge et noget større Skib med talrigere Mandskab. Men hvorledes det end forholder sig, vide vi, at Bevillingen gik ud af Finantsloven, og at det blev vedtaget, at dette Spørgsmaals Afgjørelse skulde henlægges til denne os da bekjendte og nu foreliggende Lov. Vi have opfattet et Endringsforslag i den Retning, skjøndt vi vilde anse det for at være naturligt, at Regjeringen i den Henseende tog Initiativet. Det er overhovedet vort Standpunkt med Hensyn til Sagen i det Hele, at vi ønske, at Regjeringen skal tage det fornødne Initiativ. Dersom det skulde vise sig — og det kan egentlig kun Regjeringen dømme om, — at den nuværende Ledelse, om den end Intet har forsømt, og om den end i mange Retninger har lagt Dygtighed for Dagen, dog paa Grund af Forholdene heldigst kunde ombyttes med en anden — jeg vil gjerne bede den

Rettelser.

Sp. 6847, L. 18 f. o.: „Lønningspørgsmaal“, læs: „Lønningspørgsmaal“.
— 6883, L. 4 f. o.: „valgte“, læs: „dannede“.